

Nadere bepalingen omtrent vrijdom van invoerrecht voor natrium-acetaat en calcium-acetaat.

(234. 1.)

KONINKLIJKE BOODSCHAP.

Aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal.

MIJNE HEEREN!

Wij bieden U hiernevens ter overweging aan een ontwerp van wet houdende nadere bepalingen omtrent vrijdom van invoerrecht voor natrium-acetaat en calcium-acetaat.

De toelichtende memorie, die het wetsontwerp vergezelt, bevat de gronden waarop het rust.

En hiermede, Mijne Heeren, bevelen Wij U in Godes heilige bescherming.

Raben-Steinfeld, den 20sten Mei 1901.

WILHELMINA.

(234. 2.)

ONTWERP VAN WET.

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, saluut! doen te weten:

Alzoo Wij in overweging genomen hebben, dat het wenschelijk is nadere bepalingen vast te stellen omtrent vrijdom van invoerrecht voor natrium-acetaat en calcium-acetaat;

Zoo is het, dat Wij, den Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Artikel 1.

Artikel 2 der wet van 4 Mei 1889 (*Staatsblad* n°. 45) wordt ingetrokken.

Artikel 2.

Wij behouden Ons voor om bij algemeenen maatregel van bestuur, onder de noodige voorzieningen, vrijdom van invoerrecht te verleen voor natrium-acetaat en voor calcium-acetaat, dat gebezigd wordt voor de vervaardiging van azijn of van aceton.

Artikel 3.

Deze wet treedt in werking den 1sten Juli 1901.

Lasten en bevelen dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle Ministerieele Departementen, Autoriteiten, Colleges en Ambtenaren, wien zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven, den

De Minister van Financiën,

Handelingen der Staten-Generaal. Bijlagen. 1900—1901.

(234. 3.)

MEMORIE VAN TOELICHTING.

Bij de wet van 4 Mei 1889 (*Staatsblad* n°. 45) werden voor natrium-acetaat en calcium-acetaat invoerrechten vastgesteld, in verhouding tot die voor azijn. Daarnevens werd bepaald dat, onder de noodige voorzieningen, vrijdom van belasting kon worden toegestaan voor natrium-acetaat en calcium-acetaat, ongeschikt om daaruit azijn voor huiselijk gebruik te maken. De wetgever ging daarbij uit van het denkbeeld dat sommige soorten dezer acetaten uit zich zelf zoo onzuiver zijn, dat zij tot het vervaardigen van azijn tot gewoon gebruik niet kunnen dienen en dat zelfs de meer zuivere soorten, door vermenging met caramel, houtskoolpoeder of eene andere stof, voor dat doel ongeschikt werden. Men zag er daarom geen gevaar in die onzuivere of vermengde acetaten vrij van rechten ten invoer toe te laten.

Krachtens art. 2 dier wet in verband met art. 7 der wet van 27 Juni 1876 (*Staatsblad* n°. 30), werden bij Koninklijk besluit van 12 Mei 1889 (*Staatsblad* n°. 64), tot regeling van die vrije toelating, de noodige voorzieningen getroffen. Van invoerrecht werden daarbij vrijgesteld: 1°. calcium-acetaat en waterhoudend natrium-acetaat, donkerder van kleur dan de standmonsters door den Minister van Financiën vast te stellen; 2°. dezelfde acetaten ook lichter van kleur, alsmede watervrij natrium-acetaat, mits deze overeenkomstig de voorschriften van den Minister met eene andere stof werden vermengd. Van den vrijdom voor calcium-acetaat werd gebruik gemaakt als hulpmiddel bij de werkzaamheden in loodwitfabrieken en in ververijen en drukkerijen van manufacturen, van dien voor natrium-acetaat, tot het verwarmen van spoorwegrijtuigen.

In 1896 werd ontdekt, dat in eene fabriek van chemische producten hier te lande uit calcium-acetaat, dat met vrijdom van invoerrecht was ingevoerd, heimelijk azijn werd vervaardigd. Hieruit bleek dat de voorzieningen getroffen bij of krachtens het voormeld besluit van 12 Mei 1889 niet afdoende waren en dat de wetenschap het middel had gevonden om ook van donker gekleurde acetaten azijn af te scheiden.

Ten einde dat misbruik te voorkomen en de schatkist voor verdere schade te bewaren, werd dat besluit ingetrokken en vervangen door dat van 20 Juni 1898 (*Staatsblad* n°. 146). Volgens dat besluit worden de orzuivere of donker gekleurde acetaten niet meer tot ieders vrije beschikking gelaten, maar wordt de vrijdom enkel verleend voor natrium-acetaat en calcium-acetaat, benodigd als hulpmiddel bij de werkzaamheden in ververijen en drukkerijen van manufacturen. Het was toch inmiddels gebleken, dat die acetaten in loodwitfabrieken en tot verwarming van spoorwegrijtuigen niet meer werden gebezigd. De vrijdom wordt voor iedere fabriek beperkt tot een door den Minister te bepalen jaarlijksche hoeveelheid en de acetaten worden bij den inslag door ambtenaren der invoerrechten vermengd met de door den Minister te bepalen stoffen. De vermenging geschiedt gewoonlijk met boterzure natron, een chemisch product, dat de afscheiding van azijn wel technisch niet onmogelijk, maar niet loonend maakt.

Door deze regeling is de vervaardiging van azijn uit acetaten, onverschillig of daarvan al dan niet invoerrecht is betaald, voor goed belet. Immers, wilde men azijn maken uit acetaat, waarvan het invoerrecht was betaald, dan nog zou boven dat hooge recht, de accijns van azijn verschuldigd zijn, waarvan het bedrag ware te bepalen bij algemeenen maatregel van bestuur, overeenkomstig het tweede lid van art. 3 der wet van 25 Juli 1871 (*Staatsblad* n°. 92).

Door de thans geldende voorschriften zijn dus de belangen

der schatkist voldoende gewaarborgd. En ook voor de nijverheid leverden zij tot dusver geen bezwaar op.

Thans is echter door de bestuurders eener nieuw opgerichte chemische fabriek het voornemen te kennen gegeven om, in navolging van hetgeen in het buitenland geschiedt, uit calcium-acetaat azijn voor huiselijk gebruik en voor technische doeleinden alsmede aceton te vervaardigen. Het acetaat is daarbij dus geen hulpmiddel doch grondstof. Zij kunnen aan dat voornemen slechts dan uitvoering geven, wanneer het daarvoor benodigde acetaat vrij van rechten kan worden ingevoerd.

Zooals hierboven is opgemerkt, wordt de vrijdom slechts verleend voor de acetaten, ongeschikt om daaruit azijn voor huiselijk gebruik te vervaardigen. Nu de nijverheid uit de bedoelde acetaten azijn kan en wil maken, rijst de vraag of, — terwijl er voor de verzekering van den accijns van dien azijn voldoende kan worden gezorgd — er wel reden bestaat dit te blijven beletten.

Er worden hier te lande niet onbelangrijke hoeveelheden onzuivere azijn (houtzuur) voor de werkzaamheden in stoffenververijen, loodwitfabrieken, enz. gebruikt. Die azijn is van hooger gehalte dan dat van den azijn, die hier te lande uit gedistilleerd of andere alcoholhoudende stoffen vervaardigd wordt. Die sterke azijn, welke thans uit het buitenland moet worden betrokken, zou dus hier te lande uit acetaten kunnen worden gemaakt. Uit dien ruwen azijn kan door bewerking met oxydeerende stoffen weer azijn voor huiselijk gebruik worden verkregen.

Reeds verschillende grondstoffen voor de nijverheid zijn van belasting vrijgesteld. Zoo zijn vrij van accijns:

gedistilleerd, gebezigd voor het vervaardigen van azijn (art. 85 der wet van 20 Juni 1862 (*Staatsblad* n°. 62);

melasse en andere suikersappen, ingevoerd om daaruit hier te lande gedistilleerd te vervaardigen (art. 88, § 2 der Suikerwet);

wijn, bestemd om daaruit hier te lande cognac te stoken, (art. 7 der Vruchtenwijnwet).

Het spreekt vanzelf, dat in al deze gevallen het product onderworpen is aan den daarvoor geldenden accijns.

Nog kan worden gewezen op de vrijstelling van invoerrecht voor ruw en ongebleekt drukkatoen ten gebruike van katoendrukkerijen en ververijen (art. 4 der wet van 6 April 1877 (*Staatsblad* n°. 71) en voor houtgeest (art. 2 der wet van 7 Juli 1865 (*Staatsblad* n°. 80).

Nu de nijverheid een belaste stof als grondstof voor azijnbereiding wil bezigen, bestaat er alle reden om dat beginsel ook ten deze toe te passen. Daardoor zal onze eigen industrie de sterke azijnen kunnen leveren, waarvan ons thans het buitenland moet voorzien.

Voor misbruik van den vrijdom behoeft niet te worden gevreesd. De acetaten kunnen onder zekerheidstelling voor het invoerrecht naar de fabriek worden overgebracht en de gestelde zekerheid zal eerst worden opgeheven nadat de azijnaccijns betaald of des fabrikants rekening daarvoor gedebiteerd zal zijn. Overeenkomstig art. 3 der voormelde wet van 25 Juli 1871 zal de accijns bedragen 10 cent van eene hoeveelheid acetaat,

welke evenveel azijnzuur kan opleveren als één liter gedistilleerd van 50 percent.

Die hoeveelheid is voor elke soort acetaat nauwkeurig te bepalen. Voor calcium-acetaat, dat vooreerst alleen voor het opgegeven doel zal gebruikt worden, zal zij ongeveer 700 gram bedragen, zoodat voor 100 kilogram een accijns van ruim f 14 verschuldigd zal zijn. Voor der ruwen azijn, die wordt afgeleverd voor fabrieksgebruik met vrijdom van belasting volgens art. 7 der wet van 27 Juni 1876 (*Staatsblad* n°. 130), zal afschrijving op de rekening plaats hebben, evenals voor den azijn, die naar buitenslands wordt uitgevoerd. Voor den gezuiverden tot huiselijk gebruik bewerkten azijn zal gelijke accijns worden betaald als voor dien vervaardigd uit gedistilleerd.

Men wenscht calcium-acetaat ook te bezigen als grondstof voor de vervaardiging van aceton, eene vloeistof die weder gebruikt wordt bij de fabricage van rookzwak buskruit, anilinekleurstoffen, chloroforme en andere chemische praeparaten. Aceton, hoewel vervaardigd uit acetaat of uit ruwen houtgeest, is bij invoer niet belast. Zal het nu mogelijk zijn die vloeistof hier te lande te maken, dan zal het daarvoor benodigde acetaat van invoerrecht moeten worden vrijgesteld. Ook hiertegen bestaat geen bezwaar, daar het acetaat door vermenging met boterzure natron voldoende kan worden gedenatureerd. Wel kan aceton weder gedeeltelijk in azijnzuur worden omgezet, doch de kosten daarvan zouden het bedrag van den accijns overtreffen. Dit bezwaar, dat trouwens ook vrij ingevoerd aceton aankleeft, behoeft derhalve van het verlenen van den vrijdom van invoerrecht van acetaat, bestemd voor de vervaardiging van aceton, niet terug te houden.

De ondergeteekende is derhalve van oordeel, dat het in het belang der nijverheid wenschelijk is den bedoelden vrijdom te verlenen en dat de belangen der schatkist daardoor niet zullen worden benadeeld.

Ofschoon na het vorenstaande het wetsontwerp geene toelichting schijnt te behoeven, meent de ondergeteekende omtrent de artikelen het volgende te moeten opmerken.

Door de intrekking van art. 2 der wet van 4 Mei 1889 (*Staatsblad* n°. 45) wordt het beletsel tegen den bij art. 2 van het ontwerp voorgestelden vrijdom opgeheven.

Ofschoon aanvankelijk alleen calcium-acetaat voor de vervaardiging van azijn en van aceton zal worden gebezigd, is het wenschelijk de bevoegdheid tot het verlenen van vrijdom uit te strekken tot de beide belaste acetaten, daar uit beide azijn kan worden afgescheiden.

Aan het voorgestelde artikel kan niet meer worden ontleend de bevoegdheid om vrijdom toe te kennen voor acetaten, benodigd als hulpmiddel bij de werkzaamheden in stoffenververijen. Die vrijdom zal echter evenwel bij voortdoring kunnen worden verleend krachtens art. 1 der wet van 11 December 1893 (*Staatsblad* n°. 175).

De Minister van Financiën,
PIERSON.